

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
V kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-108-06

Druk nr 929

Warszawa, 25 sierpnia 2006 r.

Pan
Marek Jurek
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

-o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności oraz o zmianie niektórych innych ustaw wraz z projektem aktu wykonawczego.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Projekt ustawy został notyfikowany Komisji Europejskiej w dniu 22 sierpnia 2006 r., zgodnie z procedurą określoną w rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych (Dz. U. Nr 239, poz. 2039 oraz z 2004 r. Nr 65, poz. 597).

Jednocześnie uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Gospodarki.

(-) Jarosław Kaczyński

U S T A W A

z dnia

o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności oraz o zmianie niektórych innych ustaw¹⁾

Art. 1. W ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087 oraz z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258) wprowadza się następujące zmiany:

1) odnośnik do tytułu ustawy otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza ustawa dokonuje w zakresie swojej regulacji wdrożenia następujących dyrektyw Wspólnot Europejskich:

- 1) dyrektywy 73/23/EWG z dnia 19 lutego 1973 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia elektrycznego przewidzianego do stosowania w niektórych granicach napięcia (Dz.Urz. WE L 77 z 26.03.1973; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 1, str. 261);
- 2) dyrektywy 87/404/EWG z dnia 25 czerwca 1987 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do prostych zbiorników ciśnieniowych (Dz.Urz. WE L 220 z 08.08.1987, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 8, str. 334);

- 3) dyrektywy 88/378/EWG z dnia 3 maja 1988 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących bezpieczeństwa zabawek (Dz.Urz. WE L 187 z 16.07.1988; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 9, str. 240);
- 4) dyrektywy 89/106/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do wyrobów budowlanych (Dz.Urz. WE L 40 z 11.02.1989; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 9, str. 296);
- 5) dyrektywy 89/336/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz.Urz. WE L 139 z 23.05.1989; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 9, str. 481);
- 6) dyrektywy 89/686/EWG z dnia 21 grudnia 1989 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (Dz.Urz. WE L 399 z 30.12.1989; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 10, str. 98);
- 7) dyrektywy 90/384/EWG z dnia 20 czerwca 1990 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wag nieautomatycznych (Dz.Urz. WE L 189 z 20.07.1990; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 10, str. 138);
- 8) dyrektywy 90/396/EWG z dnia 29 czerwca 1990 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do urządzeń spalania paliw gazowych (Dz.Urz. WE L 196 z 27.06.1990; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 10, str. 174);

- 9) dyrektywy 90/488/EWG z dnia 17 września 1990 r. zmieniającej dyrektywę 87/404/EWG w sprawie harmonizacji ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do prostych zbiorników ciśnieniowych (Dz.Urz. WE L 270 z 02.10.1990; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 10, str. 190);
- 10) dyrektywy 92/31/EWG z dnia 28 kwietnia 1992 r. zmieniającej dyrektywę 89/336/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do kompatybilności elektromagnetycznej (Dz.Urz. WE L 126 z 12.05.1992; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 11, str. 84);
- 11) dyrektywy 92/42/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie wymogów sprawności dla nowych kotłów wody gorącej opalanych paliwem płynnym lub gazowym (Dz.Urz. WE L 167 z 22.06.1992; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 11, str. 186);
- 12) dyrektywy 93/15/EWG z dnia 5 kwietnia 1993 r. w sprawie harmonizacji przepisów dotyczących wprowadzania do obrotu i kontroli materiałów wybuchowych przeznaczonych do użytku cywilnego (Dz.Urz. WE L 121 z 15.05.1993; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 12, str. 58);
- 13) dyrektywy 93/68/EWG z dnia 22 lipca 1993 r. zmieniającej dyrektywę 87/404/EWG (proste zbiorniki ciśnieniowe), 88/378/EWG (bezpieczeństwo zabawek), 89/106/EWG (wyroby budowlane), 89/336/EWG (kompatybilność elektromagnetyczna), 89/392/EWG (maszyny), 89/686/EWG (środki ochrony osobistej), 90/384/EWG (wagi nieautomatyczne), 90/385/EWG (urządzenia medyczne aktywnego osadzania), 90/396/EWG (urządzenia spalania paliw gazowych),

91/263/EWG (wyposażenie terminali telekomunikacyjnych), 92/42/EWG (nowe kotły wody gorącej opalane paliwem płynnym lub gazowym) i 73/23/EWG (wyposażenie elektryczne przewidziane do stosowania w pewnych granicach napięcia) (Dz.Urz. WE L 220 z 30.08.1993; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 12, str. 173);

- 14) dyrektywy 93/95/EWG z dnia 29 października 1993 r. zmieniającej dyrektywę 89/686/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (Dz.Urz. WE L 276 z 09.11.1993; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 12, str. 248);
- 15) dyrektywy 94/9/WE z dnia 23 marca 1994 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących urządzeń i systemów ochronnych przeznaczonych do użytku w przestrzeniach zagrożonych wybuchem (Dz.Urz. WE L 100 z 19.04.1994; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 13, str. 144);
- 16) dyrektywy 94/25/WE z dnia 16 czerwca 1994 r. w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych Państw Członkowskich odnoszących się do rekreacyjnych jednostek pływających (Dz.Urz. WE L 164 z 30.06.1994, z późn. zm., Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 13, str. 196);
- 17) dyrektywy 95/16/WE z dnia 29 czerwca 1995 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących dźwigów (Dz.Urz. WE L 213 z 07.09.1995 z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 15, str. 187);

- 18) dyrektywy 96/48/WE z dnia 23 lipca 1996 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości (Dz.Urz. WE L 235 z 17.09.1996; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 17, str. 152);
- 19) dyrektywy 96/57/WE z dnia 3 września 1996 r. w sprawie wymagań efektywności energetycznej chłodziarek, chłodziarek-zamrażarek i zamrażarek typu domowego (Dz.Urz. WE L 236 z 18.09.1996; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 1, str. 305);
- 20) dyrektywy 96/58/WE z dnia 3 września 1996 r. zmieniającej dyrektywę 89/686/EWG w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do wyposażenia ochrony osobistej (Dz.Urz. WE L 236 z 18.09.1996; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 17, str. 172);
- 21) dyrektywy 96/98/WE z dnia 20 grudnia 1996 r. w sprawie wyposażenia statków (Dz.Urz. WE L 46 z 17.02.1996; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 07, t. 3, str. 3);
- 22) dyrektywy 97/23/WE z dnia 29 maja 1997 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw Państw Członkowskich dotyczących urządzeń ciśnieniowych (Dz.Urz. WE L 181 z 09.07.1997; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 19, str. 86);
- 23) dyrektywy 97/68/WE z dnia 16 grudnia 1997 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojezdnych nieporuszających się po drogach

- (Dz.Urz. WE L 59 z 27.02.1998, z późn. zm.; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 17);
- 24) dyrektywy 98/37/WE z dnia 22 czerwca 1998 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do maszyn (Dz.Urz. WE L 207 z 23.07.1998; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 20, str. 349);
- 25) dyrektywy 1999/5/WE z dnia 9 marca 1999 r. w sprawie urzędów radiowych i końcowych urzędów telekomunikacyjnych oraz wzajemnego uznawania ich zgodności (Dz.Urz. WE L 91 z 07.04.1999; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 23, str. 254);
- 26) dyrektywy 1999/36/WE z dnia 29 kwietnia 1999 r. w sprawie przewoźnych urządzeń ciśnieniowych (Dz.Urz. WE L 138 z 01.06.1999; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 07, t. 4, str. 314);
- 27) dyrektywy 2000/9/WE z dnia 20 marca 2000 r. odnoszącej się do urządzeń kolei linowych przeznaczonych do przewozu osób (Dz.Urz. WE L 106 z 03.05.2000; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 07, t. 5, str. 3);
- 28) dyrektywy 2000/14/WE z dnia 8 maja 2000 r. w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do emisji hałasu do środowiska przez urządzenia używane na zewnątrz pomieszczeń (Dz.Urz. UE L 162 z 03.07.2000; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 25, str. 287);
- 29) dyrektywy 2000/55/WE z dnia 18 września 2000 r. w sprawie wymogów efektywności energetycznej stacjonarnych urządzeń do oświetlenia fluorescencyjnego (Dz.Urz.

WE L 279 z 01.11.2000; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 12, t. 2, str. 96);

- 30) dyrektywy 2001/2/WE z dnia 4 stycznia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 1999/36/WE w sprawie przewoźnych urządzeń ciśnieniowych (Dz.Urz. WE L 5 z 10.01.2001; Dz.Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 07, t. 5, str. 367);
- 31) dyrektywy 2001/16/WE z dnia 19 marca 2001 r. w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych (Dz.Urz. WE L 110 z 20.04.2001; Dz.Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 26, str. 243);
- 32) dyrektywy 2001/63/WE z dnia 17 sierpnia 2001 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 97/68/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i pyłowych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojezdnych nieprouszających się po drogach (Dz.Urz. WE L 227 z 23.08.2001; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 26, str. 422);
- 33) dyrektywy 2002/50/WE z dnia 6 czerwca 2002 r. dostosowującej do postępu technicznego dyrektywę 1999/36/WE w sprawie przewoźnych urządzeń ciśnieniowych (Dz.Urz. WE L 149 z 07.06.2002; Dz.Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 07, t. 6, str. 270);
- 34) dyrektywy 2002/88/WE z dnia 9 grudnia 2002 r. zmieniającej dyrektywę 97/68/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i cząstek stałych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojezdnych

- nieprouszających się po drogach (Dz.Urz. WE L 035 z 11.02.2003; Dz.Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 31, str. 73);
- 35) dyrektywy 2003/44/WE z dnia 16 czerwca 2003 r. zmieniającej dyrektywę 94/25/WE w sprawie zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich odnoszących się do łodzi rekreacyjnych (Dz.Urz. UE L 214 z 26.08.2003; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 31, str. 409);
- 36) dyrektywy 2004/22/WE z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie przyrządów pomiarowych (Dz.Urz. UE L 135 z 30.04.2004; Dz.Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 149);
- 37) dyrektywy 2004/26/WE z dnia 21 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę 97/68/WE w sprawie zbliżenia ustawodawstw Państw Członkowskich odnoszących się do środków dotyczących ograniczenia emisji zanieczyszczeń gazowych i cząstek stałych z silników spalinowych montowanych w maszynach samojednych nieporuszających się po drogach (Dz.Urz. UE L 146 z 30.04.2004; Dz.Urz. Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 341);
- 38) dyrektywy 2004/50/WE z dnia 29 kwietnia 2004 r. zmieniającej dyrektywę 96/48/WE w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei dużych prędkości i dyrektywę 2001/16/WE w sprawie interoperacyjności transeuropejskiego systemu kolei konwencjonalnych (Dz.Urz. UE L 164 z 30.04.2004; Dz.Urz. UE Polskie wydanie specjalne, rozdz. 13, t. 34, str. 838).”;

2) w art. 1 w ust. 1 pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) zasady działania systemu kontroli wyrobów.”;

3) art. 3a otrzymuje brzmienie:

„Art. 3a. System kontroli wyrobów obejmuje:

1) kontrolę spełniania przez wyroby zasadniczych i innych wymagań;

2) postępowanie w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami.”;

4) w art. 5

a) pkt 1-3 otrzymują brzmienie:

„1) wyrobie – należy przez to rozumieć rzecz, bez względu na stopień jej przetworzenia, przeznaczoną do wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku, z wyjątkiem artykułów rolno-spożywczych oraz środków żywienia zwierząt;

2) wprowadzeniu do obrotu – należy przez to rozumieć udostępnienie przez producenta, jego upoważnionego przedstawiciela lub importera, nieodpłatnie albo za opłatą, po raz pierwszy na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym wyrobu w celu jego używania lub dystrybucji;

3) oznakowaniu zgodności – należy przez to rozumieć oznakowanie potwierdzające zgodność wyrobu z zasadniczymi wymaganiami;”

b) pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) upoważnionym przedstawicieli – należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym;”

c) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) normach zharmonizowanych – należy przez to rozumieć normy europejskie opracowane i zatwierdzone przez europejskie organizacje normalizacyjne na podstawie mandatu udzielonego przez Komisję Europejską, których numery i tytuły są publikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej serii C;”

d) pkt 16 i 17 otrzymują brzmienie:

„16) zasadniczych wymaganiach – należy przez to rozumieć wymagania w zakresie cech wyrobu, jego projektowania lub wytwarzania, określone w dyrektywach nowego podejścia;

17) szczegółowych wymaganiach – należy przez to rozumieć wymagania, które powinien spełniać wyrób, określone w innych aktach prawnych Wspólnot Europejskich niż dyrektywy nowego podejścia;”

e) po pkt 18 dodaje się pkt 19-24 w brzmieniu:

„19) oddaniu do użytku – należy przez to rozumieć pierwsze na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego

Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) - strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym zgodnie z przeznaczeniem użycie wyrobu, który nie został wprowadzony do obrotu;

- 20) producencie – należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która projektuje i wytwarza wyrób, albo dla której ten wyrób zaprojektowano lub wytworzono, w celu wprowadzenia go do obrotu lub oddania do użytku pod własną nazwą lub znakiem;
- 21) importerze – należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub prawną albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, która wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyroby pochodzące z krajów trzecich;
- 22) specyfikacjach zharmonizowanych – należy przez to rozumieć specyfikacje techniczne inne niż normy europejskie, w szczególności dokumenty normatywne Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej (OIML), uznane przez Komisję Europejską i ogłaszane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej serii C;
- 23) dystrybutorze – należy przez to rozumieć osobę fizyczną lub prawną, albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która dostarcza lub udostępnia wyrób po jego wprowadzeniu do obrotu;

24) innych wymaganiach – należy przez to rozumieć wymagania zawarte w dyrektywach nowego podejścia, inne niż zasadnicze wymagania.”;

5) w art. 6 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Wyroby wprowadzane do obrotu lub oddawane do użytku podlegają ocenie zgodności z:

- 1) zasadniczymi wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 9 albo
- 2) szczegółowymi wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 10, albo
- 3) zasadniczymi lub szczegółowymi wymaganiami określonymi w odrębnych ustawach.

2. Dokonanie oceny zgodności, o której mowa w ust. 1, jest obowiązkowe przed wprowadzeniem wyrobu do obrotu lub oddaniem do użytku.”;

6) po art. 7 dodaje się art. 7a w brzmieniu:

„Art. 7a. Oceny zgodności wyrobu ze szczegółowymi wymaganiami dokonuje producent lub importer, w sposób określony w przepisach wydanych na podstawie art. 10 lub w odrębnych ustawach.”;

7) art. 8 otrzymuje brzmienie:

„Art. 8. 1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel, który poddał wyrób lub proces jego wytwarzania ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami i potwierdził ich zgodność, wystawia deklarację zgodności, jeżeli zastosowana procedura oceny zgodności to przewiduje, i umieszcza oznakowanie zgodności zgodnie z wymaganiami określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 9 lub w odrębnych ustawach.

2. W przypadku gdy deklarację zgodności sporządzono w innym języku niż język polski, a z przepisów wydanych na podstawie art. 9 lub z odrębnych ustaw wynika obowiązek dołączenia jej do wyrobu, producent lub jego upoważniony przedstawiciel albo importer powinien deklarację tę przetłumaczyć na język polski, o ile wyrób jest przeznaczony do używania lub dystrybucji na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.
3. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel jest obowiązany przekazać niezwłocznie ministrowi właściwemu ze względu na przedmiot oceny zgodności i Komisji Europejskiej kopię deklaracji zgodności, o ile obowiązek ten wynika z przepisów wydanych na podstawie art. 9.
4. Zabrania się umieszczania na wyrobie, który nie spełnia zasadniczych wymagań, lub do którego nie zastosowano właściwej procedury oceny zgodności określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 9 lub w odrębnych ustawach, oznakowania zgodności lub znaków podobnych mogących wprowadzać w błąd użytkownika, konsumenta lub dystrybutora tego wyrobu.
5. Zabrania się wprowadzania do obrotu lub oddawania do użytku wyrobu nieposiadającego oznakowania zgodności, jeżeli wyrób ten podlega takiemu oznakowaniu.”;

8) art. 12 otrzymuje brzmienie:

„Art. 12. Domniemywa się, że wyrób, na którym umieszczono oznakowanie zgodności lub dla którego sporządzono dokumentację potwierdzającą spełnienie zasadniczych wymagań, jest zgodny z wy-

maganiami określonymi w obowiązujących przepisach.”;

9) art. 13 otrzymuje brzmienie:

„Art. 13. 1. Domniemywa się, że wyrób spełnia określone zasadnicze wymagania, jeżeli jest zgodny z odpowiednimi postanowieniami norm zharmonizowanych lub specyfikacji zharmonizowanych.

2. W przypadku gdy producent lub jego upoważniony przedstawiciel nie wykaże zgodności wyrobu z odpowiednimi postanowieniami norm zharmonizowanych lub specyfikacji zharmonizowanych, jest obowiązany wykazać zgodność wyrobu z zasadniczymi wymaganiami na podstawie innych dowodów.

3. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacyjnego ogłasza dwa razy w roku, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, numery i tytuły norm zharmonizowanych wraz z tytułami aktów prawnych wdrażających dyrektywy nowego podejścia i danymi dotyczącymi miejsca ich publikacji, a także informacje o ogłoszonych przez Komisję Europejską okresach przejściowych stosowania domniemania zgodności i ostrzeżeniach dotyczących ograniczenia domniemania zgodności, według stanu na dzień 30 czerwca i dzień 31 grudnia każdego roku.

4. Prezes Głównego Urzędu Miar ogłasza raz na 12 miesięcy, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej

"Monitor Polski" numery i tytuły ustanowionych w danym roku dokumentów normatywnych Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej (OIML) wraz ze wskazaniem ich postanowień, których spełnienie pozwala na domniemanie zgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami, a także tytuły aktów prawnych wdrażających dyrektywy nowego podejścia dotyczące przyrządów pomiarowych wraz z danymi dotyczącymi miejsca ich publikacji.”;

10) art. 13a otrzymuje brzmienie:

„Art. 13a. 1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel jest obowiązany przechowywać dokumentację dotyczącą wyrobów oraz wyników dokonanej oceny zgodności wyrobów z zasadniczymi wymaganiami przez okres 10 lat od daty wyprodukowania ostatniego wyrobu, którego dokumentacja ta dotyczy, o ile przepisy szczególne nie stanowią inaczej.

2. Jeżeli producent ma siedzibę poza terytorium państw członkowskich Unii Europejskiej i państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym i nie ustanowił upoważnionego przedstawiciela, do przechowywania kopii dokumentacji dotyczącej wyrobu i przeprowadzonej oceny zgodności przez okres, o którym mowa w ust. 1, obowiązany jest importer.”;

11) tytuł rozdziału 6 otrzymuje brzmienie:

„System kontroli wyrobów ”;

12) art. 38 otrzymuje brzmienie:

„Art. 38. 1. System kontroli wyrobów tworzą Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwany dalej „Prezesem UOKiK” i organy wymienione w ust. 2 i 3, zwane dalej „organami wyspecjalizowanymi”.

2. Kontrolę spełniania przez wyroby zasadniczych lub innych wymagań prowadzą:

1) wojewódzcy inspektorzy Inspekcji Handlowej;

2) inspektorzy pracy;

3) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;

4) organy Inspekcji Ochrony Środowiska;

5) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego;

6) organy nadzoru budowlanego;

7) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego;

8) dyrektorzy urzędów morskich;

9) Główny Inspektor Transportu Drogowego.

3. Postępowania w zakresie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami prowadzą:

1) Główny Inspektor Inspekcji Handlowej;

2) okręgowi inspektorzy pracy;

3) Prezes Urzędu Komunikacji Elektronicznej;

- 4) wojewódzcy inspektorzy ochrony środowiska;
- 5) Prezes Urzędu Transportu Kolejowego;
- 6) organy nadzoru budowlanego;
- 7) Prezes Wyższego Urzędu Górniczego;
- 8) dyrektorzy urzędów morskich;
- 9) Główny Inspektor Transportu Drogowego."

13) w art. 39:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Prezes UOKiK jest organem monitorującym funkcjonowanie systemu kontroli wyrobów.”,

b) w ust. 2 pkt 3 i 4 otrzymują brzmienie:

„3) przekazywanie organom wyspecjalizowanym informacji wskazujących, że wyrób wprowadzony do obrotu lub oddany do użytku nie spełnia zasadniczych lub innych wymagań;

4) prowadzenie rejestru wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami, zwanego dalej "rejestrem", oraz gromadzenie informacji dotyczących kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku;”,

c) w ust. 3:

– pkt 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1) prowadzenie kontroli spełniania przez wyroby zasadniczych lub innych wymagań oraz informowanie Prezesa UOKiK o wynikach przeprowadzonych kontroli;

2) prowadzenie postępowań w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku

wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami oraz przekazywanie Prezesowi UOKiK informacji o wszczęciu i zakończeniu tych postępowań;”

– pkt 5 otrzymuje brzmienie:

„5) przedstawianie Prezesowi UOKiK do zaopiniowania okresowych planów kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku;”

14) w art. 39a:

a) w ust. 2 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) informacje o:

- a) rodzaju i zakresie niezgodności wyrobu z zasadniczymi lub innymi wymaganiami,
- b) środkach, jakie zastosowano w odniesieniu do wyrobu niezgodnego z zasadniczymi lub innymi wymaganiami,
- c) zagrożeniach, jakie może spowodować wyrób niezgodny z zasadniczymi wymaganiami, wraz z określeniem tych zagrożeń.”

b) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Prezes UOKiK dokonuje wpisów do rejestru w przypadku decyzji ostatecznych, o których mowa w:

- 1) art. 41c ust. 3,
- 2) art. 30 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz art. 31 ust. 1 pkt 2 i ust. 2 oraz ust. 6 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o wyrobach budowlanych.”

c) ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Prezes UOKiK, na wniosek organu wyspecjalizowanego lub z urzędu, usuwa wpis w rejestrze, w przypadku gdy:

1) osoba wprowadzająca wyrób do obrotu lub oddająca go do użytku wykaże, że wykonała decyzję, o której mowa w art. 41c ust. 3; wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 3 miesięcy od przedstawienia odpowiednich informacji;

2) osoba wprowadzająca wyrób do obrotu lub oddająca go do użytku nie podejmie działań, o których mowa w pkt 1, wpis usuwa się nie wcześniej niż po upływie 12 miesięcy od dnia przeprowadzenia kontroli, o której mowa w art. 41b ust. 2 i art. 41c ust. 10.”;

15) w art. 40 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Organy wyspecjalizowane prowadzą kontrolę spełniania przez wyroby zasadniczych lub innych wymagań, zwaną dalej „kontrolą”, z urzędu lub na wniosek Prezesa UOKiK.”;

16) art. 40a otrzymuje brzmienie:

„Art. 40a. Producenci, importerzy i dystrybutorzy wyrobów podlegających ocenie zgodności, o której mowa w art. 6 ust. 1, a także upoważnieni przedstawiciele oraz notyfikowane jednostki certyfikujące i kontrolujące oraz notyfikowane laboratoria, są obowiązani współdziałać, z należytą starannością, z organami wyspecjalizowanymi, w zakresie niezbędnym do ustalenia, czy wyrób spełnia zasadnicze lub inne wymagania.”;

17) w art. 40b ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Kontrolowany oraz inne podmioty posiadające dowody lub informacje niezbędne do ustalenia, czy wyrób spełnia zasadnicze lub inne wymagania, są obowiązani do przekazania tych dowodów i udzielania informacji na żądanie organu prowadzącego kontrolę.”;

18) w art. 40g w ust. 2 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) wykazu uwzględnionych norm zharmonizowanych, specyfikacji zharmonizowanych lub rozwiązań przyjętych w celu stwierdzenia zgodności wyrobu z zasadniczymi wymaganiami;”;

19) art. 40h otrzymuje brzmienie:

„Art. 40h. 1. W przypadku gdy osoba zobowiązana do przechowywania dokumentów związanych z oceną zgodności nie przedstawi tych dokumentów osobie kontrolującej lub z przedstawionych dokumentów nie wynika, że wyrób spełnia zasadnicze wymagania, organ wyspecjalizowany może poddać wyrób badaniom lub zlecić ich przeprowadzenie akredytowanemu laboratorium w celu ustalenia, czy wyrób spełnia zasadnicze wymagania.

2. W celu stwierdzenia, czy wyrób spełnia zasadnicze wymagania, organ wyspecjalizowany może również poddać wyrób badaniom z pominięciem weryfikowania dokumentów związanych z oceną zgodności.”;

20) w art. 40i ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Próbką kontrolna jest przechowywana przez kontrolowanego, do czasu jej zwolnienia przez organ

wyspecjalizowany, w warunkach uniemożliwiających zmianę jakości lub cech charakterystycznych wyrobu.”;

21) w art. 40j ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. W przypadku stwierdzenia, że wyrób nie spełnia zasadniczych wymagań, opłaty związane z badaniami ponosi osoba, która wyrób wprowadziła do obrotu lub oddała do użytku.”;

22) art. 40k-40m otrzymują brzmienie:

„Art. 40k. 1. W przypadku gdy w wyniku kontroli organ wyspecjalizowany, który ją przeprowadził stwierdzi, że wyrób nie spełnia zasadniczych lub innych wymagań, organ ten może, w drodze decyzji, na okres nie dłuższy niż 2 miesiące zakazać dalszego przekazywania wyrobu użytkownikowi, konsumentowi i dystrybutorowi.

2. W przypadku wszczęcia postępowania w sprawie wprowadzenia do obrotu lub oddania do użytku wyrobu niezgodnego z zasadniczymi lub innymi wymaganiami, organ wyspecjalizowany prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji, przedłużyć zakaz, o którym mowa w ust. 1, do czasu zakończenia postępowania.

3. W przypadku gdy organ wyspecjalizowany prowadzący postępowanie stwierdzi, że wyrób spełnia zasadnicze lub inne wymagania, uchyla decyzję, o której mowa w ust. 1.

Art. 40l. Organ wyspecjalizowany, który przeprowadził kontrolę, przekazuje Prezesowi UOKiK informacje dotyczące ustaleń kontroli, w szczególności informację, czy wyrób spełnia zasadnicze lub inne wymagania, a w przypadku stwierdzenia niezgodności z zasadniczymi lub innymi wymaganiami – czy mogą być one usunięte.

Art. 40m. W przypadku gdy przepisy szczególne dopuszczają możliwość, przed wprowadzeniem do obrotu lub oddaniem do użytku, prezentowania na targach, wystawach i pokazach oraz w innych miejscach wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami, organy wyspecjalizowane mogą przeprowadzać kontrolę przestrzegania sposobu ich prezentowania określonego przez te przepisy.”;

23) w art. 41 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Postępowanie w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami, zwane dalej „postępowaniem”, wszczyna się z urzędu, w przypadku gdy ustalenia kontroli wskazują, że wyrób nie spełnia zasadniczych lub innych wymagań.”;

24) w art. 41a ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Stroną postępowania jest osoba, która wprowadziła do obrotu lub oddała do użytku wyrób niezgodny z zasadniczymi lub innymi wymaganiami, wobec której postępowanie zostało wszczęte. Stroną postępowania może być także dystrybutor.”;

25) art. 41b i 41c otrzymują brzmienie:

„Art. 41b. 1. Organ prowadzący postępowanie może, w drodze postanowienia, wyznaczyć stronie postępowania termin na usunięcie niezgodności wyrobu z zasadniczymi lub innymi wymaganiami albo wycofanie wyrobu z obrotu lub z użytku.

2. Organ prowadzący postępowanie może przeprowadzić albo zlecić organowi, o którym mowa w art. 38 ust. 2 przeprowadzenie kontroli mającej na celu ustalenie, czy niespełnienie przez wyrób zasadniczych lub innych wymagań zostało faktycznie usunięte albo wyrób został wycofany z obrotu lub z użytku. Przepisy art. 40 ust. 2 i 3 oraz art. 40a-40l stosuje się odpowiednio.

Art. 41c. 1. Do terminu określonego w art. 41 ust. 2 nie wlicza się okresów, o których mowa w art. 41b.

2. Organ prowadzący postępowanie wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeżeli:

1) stwierdzi, że wyrób spełnia zasadnicze lub inne wymagania;

2) niezgodność wyrobu z zasadniczymi lub innymi wymaganiami została usunięta albo wyrób został wycofany z obrotu lub z użytku;

3) postępowanie z innych przyczyn stało się bezprzedmiotowe.

3. Jeżeli w wyniku kontroli stwierdzono, że wyrób nie spełnia zasadniczych lub innych

wymagań, a strona postępowania nie podjęła działań, o których mowa w art. 41b ust. 1, organ prowadzący postępowanie może, w drodze decyzji:

- 1) nakazać wycofanie wyrobu z obrotu lub z użytku;
 - 2) zakazać dalszego przekazywania wyrobu użytkownikowi, konsumentowi i dystrybutorowi;
 - 3) ograniczyć dalsze przekazywanie wyrobu użytkownikowi, konsumentowi i dystrybutorowi;
 - 4) nakazać stronie postępowania powiadomienie konsumentów lub użytkowników wyrobu o stwierdzonych niezgodnościach z zasadniczymi lub innymi wymaganiami, określając termin i sposób powiadomienia.
4. W decyzji, o której mowa w ust. 3 pkt 1, organ prowadzący postępowanie może także nakazać odkupienie wyrobu na żądanie osób, które faktycznie nim władają. Przepisy o rękojmi za wady fizyczne stosuje się odpowiednio.
5. W przypadku wydania decyzji stwierdzającej, że wyrób nie spełnia zasadniczych lub innych wymagań, organ prowadzący postępowanie może nakazać zniszczenie wyrobu na koszt strony postępowania, jeżeli w inny sposób nie może usunąć zagrożeń spowodowanych przez wyrób.

6. Środki, o których mowa w ust. 3-5, stosuje się w zależności od rodzaju stwierdzonych niezgodności wyrobu z zasadniczymi lub innymi wymaganiami oraz stopnia zagrożenia powodowanego przez wyrób, mając na celu wyłącznie odwrócenie grożącego niebezpieczeństwa lub usunięcie już istniejącego oraz zapewnienie bezpieczeństwa, zdrowia i życia konsumentów lub użytkowników wyrobu.
7. Jeżeli decyzja, o której mowa w ust. 3, dotyczy dystrybutora, środki, o których mowa w ust. 3-5, są stosowane wyłącznie wobec wyrobów przez niego dostarczonych lub udostępnionych.
8. Środki, o których mowa w ust. 3-5, mogą zostać wprowadzone na czas określony lub nieokreślony.
9. Jeżeli wymaga tego interes konsumentów lub użytkowników wyrobu, organ prowadzący postępowanie nadaje decyzji, o której mowa w ust. 3, rygor natychmiastowej wykonalności.
10. W celu stwierdzenia, czy decyzja, o której mowa w ust. 3, została wykonana, organ prowadzący postępowanie może przeprowadzić kontrolę. Przepisy art. 40 ust. 2 i 3 oraz art. 40a-40l stosuje się odpowiednio.”;

26) art. 42 otrzymuje brzmienie:

„Art. 42. W zakresie nieuregulowanym do postępowania w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów niezgodnych z zasadniczymi lub innymi wymaganiami stosuje się

przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.”;

27) art. 43a otrzymuje brzmienie:

„Art. 43a. 1. Zasady postępowania organów celnych w przypadku, gdy podczas kontroli celnej wyrobów, które mają być dopuszczone do obrotu, organ stwierdzi, że istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że wyrób nie spełnia zasadniczych lub innych wymagań, określają przepisy odrębne.

2. Opinie w sprawie spełniania przez wyrób zasadniczych lub innych wymagań na wniosek organów celnych wydają organy wyspecjalizowane.

3. O działaniach podjętych w odniesieniu do zatrzymanych wyrobów organy celne informują Prezesa UOKiK.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:

1) szczegółowy tryb postępowania organów celnych przy zatrzymywaniu wyrobów,

2) tryb wydawania i postępowania z opinią wydaną przez organ wyspecjalizowany,

3) szczegółowy sposób umieszczania przez organy celne adnotacji na dokumentach towarzyszących wyrobom zatrzymanym przez organy celne

– mając na uwadze w szczególności konieczność zapobiegania przywozowi na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyrobów, które nie spełniają zasadniczych lub innych

wymagań, oraz biorąc pod uwagę przepisy Wspólnot Europejskich obowiązujące w tym zakresie.”;

28) art. 45-47a otrzymują brzmienie:

„Art. 45. Kto wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyrób niezgodny z zasadniczymi wymaganiami, podlega grzywnie.

Art. 46. Kto umieszcza oznakowanie zgodności na wyrobie, który nie spełnia zasadniczych wymagań albo dla którego producent lub jego upoważniony przedstawiciel nie wystawił deklaracji zgodności, podlega grzywnie.

Art. 47. Kto umieszcza na wyrobie znak podobny do oznakowania zgodności, mogący wprowadzić w błąd użytkownika, konsumenta lub dystrybutora tego wyrobu, podlega grzywnie.

Art. 47a. Kto wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku wyrób podlegający oznakowaniu zgodności a nieposiadający takiego oznakowania, podlega grzywnie.”;

29) po art. 47a dodaje się art. 47b w brzmieniu:

„Art. 47b. Kto umieszcza oznakowanie zgodności na wyrobie, który nie podlega temu oznakowaniu lub wprowadza do obrotu taki wyrób, podlega grzywnie.”.

Art. 2. W ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej (Dz. U. z 2003 r. Nr 153, poz. 1502 i Nr 170, poz. 1652, z 2004 r. Nr 6, poz. 41, Nr 93, poz. 895 i Nr 273, poz. 2703 oraz z 2005 r. Nr 203, poz. 1683) w art. 42 ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

1) pkt 17 otrzymuje brzmienie:

„17) wykonywania kontroli w zakresie zgodności z zasadniczymi lub innymi wymaganiami wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku wyrobów wyposażenia morskiego oraz rekreacyjnych jednostek pływających;”;

2) pkt 25 otrzymuje brzmienie:

„25) nadzoru nad wprowadzonymi do obrotu lub oddanymi do użytku wyrobami wyposażenia morskiego oraz nad rekreacyjnymi jednostkami pływającymi, o którym mowa w przepisach ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr ..., poz. ...);”.

Art. 3. W ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska (Dz. U. z 2002 r. Nr 112, poz. 982, Nr 113, poz. 984 i Nr 153, poz. 1271, z 2003 r. Nr 170, poz. 1652, Nr 190, poz. 1865, Nr 217, poz. 2124, z 2004 r. Nr 121, poz. 1263, Nr 191, poz. 1956, Nr 273, poz. 2703, Nr 281, poz. 2784, z 2005 r. Nr 25, poz. 202, Nr 113, poz. 954, Nr 163, poz. 1362, Nr 180, poz. 1495 oraz z 2006 r. Nr 50, poz. 360) w art. 2 ust. 1 pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) kontrola wyrobów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku, podlegających ocenie zgodności w zakresie spełniania przez nie zasadniczych lub innych wymagań dotyczących ochrony środowiska, określonych w przepisach odrębnych;”.

Art. 4. W ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze (Dz. U. z 2005 r. Nr 228, poz. 1947) art. 117a otrzymuje brzmienie:

„Art. 117a. Prezes Wyższego Urzędu Górniczego jest organem wyspecjalizowanym w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr ..., poz. ...), w zakresie wyrobów przeznaczonych do stosowania w zakładach górniczych.”.

Art. 5. W ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2005 r. Nr 244, poz. 2080) w art. 26 pkt 14a otrzymuje brzmienie:

„14a) monitorowanie systemu kontroli wyrobów w rozumieniu ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr ..., poz. ...);”.

Art. 6. W ustawie z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach (Dz. U. z 2004 r. Nr 243, poz. 2441 oraz z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 180, poz. 1494 oraz z 2006 r. Nr..., poz. ...) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 4:

a) po pkt 9 dodaje się pkt 9a-9c w brzmieniu:

„9a) producent – osobę fizyczną lub prawną, albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, która projektuje i wytwarza przyrząd pomiarowy, albo dla której ten przyrząd zaprojektowano lub wytworzono, w celu wprowa-

dzenia go do obrotu lub użytkowania pod własną nazwą lub znakiem;

9b) importer – osobę fizyczną lub prawną, albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, która wprowadza do obrotu lub użytkowania przyrządy pomiarowe pochodzące z krajów trzecich;

9c) upoważniony przedstawiciel – osobę fizyczną lub prawną, albo jednostkę organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, mającą siedzibę na terytorium państwa członkowskiego Unii Europejskiej lub państwa członkowskiego Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – strony umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym, upoważnioną przez producenta na piśmie do działania w jego imieniu;”

b) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) wprowadzenie do obrotu – przekazanie przyrządu pomiarowego po raz pierwszy sprzedawcy bądź użytkownikowi przez producenta, jego upoważnionego przedstawiciela lub importera;”

2) w art. 8:

a) po ust. 2 dodaje się ust. 2a w brzmieniu:

„2a. Przyrządy pomiarowe wprowadzone do obrotu lub do użytkowania po dokonaniu oceny zgodności z zasadniczymi wymaganiami, zwanej dalej „oceną zgodności”, na podstawie ustawy z dnia 30 sier-

pnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr ..., poz. ...), które są stosowane w dziedzinach, o których mowa w ust. 1, i zostały określone w przepisach wydanych na podstawie ust. 6, podlegają w użytkowaniu prawnej kontroli metrologicznej.”,

b) uchyla się ust. 4,

c) w ust. 5 po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) wyłącznie legalizację ponowną, w przypadku przyrządów pomiarowych, o których mowa w ust. 2a.”;

3) w art. 8k:

a) dotychczasowe brzmienie oznacza się jako ust. 1,

b) po ust. 1 dodaje się ust. 2 i 3 w brzmieniu:

„2. Przyrząd pomiarowy powinien być zgłoszony do legalizacji ponownej:

1) przed upływem okresu ważności legalizacji pierwotnej, jednostkowej albo poprzedniej legalizacji ponownej, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 9 pkt 4;

2) przed upływem, określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 9 pkt 4, terminu od dokonania oceny zgodności;

3) po zainstalowaniu w miejscu użytkowania, przed upływem okresu ważności legalizacji pierwotnej, jeżeli sprawdzenie zgodności z wymaganiami jest wykonywane przed lub po jego zainstalowaniu w tym miejscu;

- 4) w przypadku zmiany miejsca instalacji lub użytkowania, w którym była dokonana ocena zgodności albo legalizacja;
 - 5) w przypadku uszkodzenia albo zniszczenia cech legalizacji lub cech zabezpieczających naniesionych podczas legalizacji;
 - 6) w przypadku uszkodzenia albo zniszczenia oznaczeń lub cech zabezpieczających naniesionych podczas dokonywania oceny zgodności;
 - 7) po jego naprawie.
3. Termin, o którym mowa w ust. 2 pkt 2, liczy się od pierwszego dnia grudnia roku, którego oznaczenie zostało naniesione na przyrządzie podczas dokonywania oceny zgodności.”;
- 4) w art. 8m po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
- „4a. Podczas legalizacji ponownej przyrządu pomiarowego, wprowadzonego do obrotu lub do użytkowania w wyniku dokonania oceny zgodności, organ administracji miar albo podmiot upoważniony przeprowadza sprawdzenie tego przyrządu pod względem zgodności z wymaganiami obowiązującymi w roku, w którym dokonano oceny zgodności, określonymi w przepisach wydanych na podstawie art. 9a.”;
- 5) w art. 9 pkt 4 otrzymuje brzmienie:
- „4) okresy ważności legalizacji określonych rodzajów przyrządów pomiarowych oraz terminy, w których przyrządy pomiarowe wprowadzone do obrotu lub użytkowania po dokonaniu oceny zgodności powinny być zgłaszane do legalizacji ponownej, uwzględniając

w szczególności warunki użytkowania tych przyrządów i przewidywane obszary ich zastosowań;”.

Art. 7. W ustawie z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 199, poz. 1671, z 2004 r. Nr 96, poz. 959, Nr 97, poz. 962 i Nr 173, poz. 1808 oraz z 2005 r. Nr 90, poz. 757 i Nr 141, poz. 1184) w art. 19d ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ilekroć w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności jest mowa o zasadniczych wymaganiach – należy przez to rozumieć także wymagania, o których mowa w art. 19a.”.

Art. 8. W ustawie z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie koleją towarów niebezpiecznych (Dz. U. Nr 97, poz. 962 oraz z 2005 r. Nr 141, poz. 1184) w art. 14 ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Ilekroć w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności jest mowa o zasadniczych wymaganiach – należy przez to rozumieć także wymagania, o których mowa w art. 11.”.

Art. 9. W ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne (Dz. U. Nr 171, poz. 1800, Nr 273, poz. 2703, z 2005 r. Nr 163, poz. 1362 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr 12, poz. 66 i Nr 104, poz. 708) wprowadza się następujące zmiany:

1) art. 152 otrzymuje brzmienie:

„Art. 152. Do wymagań dla aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych w zakresie nieuregulowanym w niniejszym rozdziale stosuje się przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny

zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr ..., poz. ...).”;

2) w art. 153 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

„1. Urządzenia radiowe i telekomunikacyjne urządzenia końcowe wprowadzane do obrotu lub oddane do użytku powinny spełniać wymagania w zakresie:

- 1) ochrony zdrowia i bezpieczeństwa użytkownika,
 - 2) efektywnego wykorzystania zasobów częstotliwości lub zasobów orbitalnych w przypadku urządzeń radiowych,
 - 3) kompatybilności elektromagnetycznej w zakresie wynikającym z ich przeznaczenia
- zwane dalej „zasadniczymi wymaganiami”.

2. Minister właściwy do spraw łączności może, zgodnie z decyzją Komisji Europejskiej, w drodze rozporządzeń, ustalić dodatkowe wymagania w zakresie:

- 1) zapewniania ochrony tajemnicy telekomunikacji,
- 2) zabezpieczenia przed nieuprawnionym używaniem urządzeń,
- 3) umożliwienia dostępu do urządzeń lub sieci służbom ustawowo powołanym do niesienia pomocy,
- 4) przystosowania do używania przez osoby niepełnosprawne,
- 5) zdolności do współpracy z innymi urządzeniami telekomunikacyjnymi używanymi w sieci telekomunikacyjnej lub do niej dołączonymi, w szczególności niepowodowania uszkodzeń sieci telekomunikacyjnej lub zakłócania jej funkcjonowania

– które powinny być spełniane przez urządzenia niezależnie od zasadniczych wymagań, oraz określić termin, do którego mogą być używane urządzenia wprowadzone do obrotu lub oddane do użytku niespełniające wymagań ustalonych w rozporządzeniu, mając na uwadze prawidłowość funkcjonowania sieci telekomunikacyjnych i kierując się przepisami międzynarodowymi.”;

3) w art. 154 ust. 1-3 otrzymują brzmienie:

- „1. Urządzenia radiowe, wobec których państwa członkowskie stosują ograniczenia w zakresie wprowadzania ich do obrotu lub oddania do użytku ze względu na pracę urządzenia w zakresie częstotliwości, których wykorzystanie nie zostało zharmonizowane na terytorium tych państw, stanowią urządzenia klasy 2 i przed wprowadzeniem do obrotu lub oddaniem do użytku powinny być oznakowane znakiem ostrzegawczym przez producenta lub jego upoważnionego przedstawiciela.
2. Przepis ust. 1 stosuje się także do urządzeń radiowych, wobec których państwa członkowskie stosują ograniczenia w zakresie wprowadzania ich do obrotu lub oddania do użytku ze względu na:
 - 1) efektywność wykorzystania zakresów częstotliwości;
 - 2) eliminowanie szkodliwych zaburzeń elektromagnetycznych;
 - 3) ochronę zdrowia publicznego.
3. Telekomunikacyjne urządzenia końcowe i urządzenia radiowe, wobec których państwa członkowskie nie stosują ograniczeń w zakresie wprowadzania ich do

obrotu lub oddania do użytku, stanowią urządzenia klasy 1.”;

4) w art. 155 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Podmiot wprowadzający do obrotu lub oddający do użytku aparaturę podlegającą obowiązkowej ocenie zgodności jest obowiązany udzielić Prezesowi UKE, na każde jego żądanie, wyjaśnień dotyczących aparatury podlegającej obowiązkowej ocenie zgodności, jej przeznaczenia oraz właściwości technicznych i eksploatacyjnych, a także wskazać zakres jej zastosowania, z zastrzeżeniem ust. 2.”;

5) art. 156 otrzymuje brzmienie:

„Art. 156. Dopuszcza się eksponowanie na targach, wystawach i pokazach urządzeń telekomunikacyjnych podlegających obowiązkowej ocenie zgodności z zasadniczymi wymaganiami bez deklaracji zgodności i oznakowania znakiem zgodności w celu ich prezentacji, pod warunkiem uwidocznienia informacji, że wystawione urządzenie nie może być wprowadzone do obrotu lub oddane do użytku do czasu przeprowadzenia oceny zgodności urządzenia z zasadniczymi wymaganiami.”;

6) w art. 157 ust. 4 otrzymuje brzmienie:

„4. Przepisu ust. 1 pkt 2 nie stosuje się do przyrządów pomiarowych podlegających ocenie zgodności zgodnie z ustawą, o której mowa w art. 152.”;

7) w art. 158 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Producent lub jego upoważniony przedstawiciel wprowadzający do obrotu lub oddający do użytku wyroby, o których mowa w art. 152, jest obowiązany

udostępniać, do celów kontrolnych, dokumentację związaną z oceną zgodności aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, przez okres co najmniej 10 lat od daty wyprodukowania ostatniego egzemplarza aparatury.”;

8) w art. 199 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Prezes UKE jest uprawniony do kontroli znajdującej się w obrocie lub oddanej do użytku aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych.”;

9) w art. 200 w ust. 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) nieodpłatnego pobierania próbek wprowadzonej do obrotu lub oddanej do użytku aparatury, w tym telekomunikacyjnych urządzeń końcowych i urządzeń radiowych, w celu przeprowadzenia badań w zakresie spełniania przez tę aparaturę zasadniczych wymagań;”;

10) w art. 209 w ust. 1

a) pkt 11 otrzymuje brzmienie:

„11) wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku urządzenie radiowe bez wymaganego oznakowania znakiem ostrzegawczym,”

b) pkt 23 otrzymuje brzmienie:

„23) wprowadza do obrotu lub oddaje do użytku urządzenia telekomunikacyjne bez przekazania Prezesowi UKE informacji w terminie i zakresie, o którym mowa w art. 155 ust. 2,”.

Art. 10. 1. Decyzje zatwierdzenia typu dotyczące przyrządów pomiarowych podlegających od dnia 30 października 2006 r. ocenie zgodności wydane przed tym dniem na podstawie ustawy, o której mowa w art. 6, uznaje się za ważne do czasu upływu okresów ich ważności.

2. Przyrządy pomiarowe wprowadzone do obrotu lub użytkowania na podstawie decyzji, o których mowa w ust. 1, podlegają legalizacji pierwotnej i legalizacji ponownej, na zasadach określonych w ustawie, o której mowa w art. 6, przy czym mogą być one zgłaszane do legalizacji pierwotnej do czasu upływu okresów ważności tych decyzji i powinny spełniać wymagania obowiązujące przed dniem 30 października 2006 r.

Art. 11. 1. Wagi nieautomatyczne wprowadzone do obrotu od dnia 1 maja 2004 r., na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1, podlegają w użytkowaniu legalizacji ponownej na zasadach określonych w ustawie, o której mowa w art. 6, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3.

2. Wagi wprowadzone do obrotu od dnia 1 maja 2004 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, powinny być zgłoszone do legalizacji ponownej po raz pierwszy przed dniem:

- 1) 31 grudnia 2006 r. – gdy zostały wprowadzone do obrotu od dnia 1 maja 2004 r. do dnia 31 grudnia 2004 r.;
- 2) 31 grudnia 2007 r. – gdy zostały wprowadzone do obrotu od dnia 1 stycznia 2005 r. do dnia 31 grudnia 2005 r.;
- 3) 31 grudnia 2008 r. – gdy zostały wprowadzone do obrotu od dnia 1 stycznia 2006 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

3. Legalizacja ponowna wag, o których mowa w ust. 2, jest przeprowadzana pod względem zgodności z wymaganiami dla wag nieautomatycznych określonymi na podstawie ustawy, o której mowa w art. 6,

obowiązującymi w okresie od dnia 1 maja 2004 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy.

Art. 12. Dotychczasowe przepisy wykonawcze wydane na podstawie:

- 1) art. 43a ust. 4 ustawy, o której mowa w art. 1,
 - 2) art. 9 pkt 4 ustawy, o której mowa w art. 6, w brzmieniu obowiązującym do dnia 5 lipca 2004 r.
- zachowują moc do czasu wydania nowych przepisów wykonawczych, nie dłużej jednak niż do dnia 7 stycznia 2007 r.

Art. 13. Niezakończone do dnia 29 października 2006 r. postępowania o zatwierdzenie typu przyrządów pomiarowych podlegających od dnia 30 października 2006 r. ocenie zgodności, wszczęte na podstawie ustawy, o której mowa w art. 6, podlegają umorzeniu.

Art. 14. Do spraw wszczętych a niezakończonych przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 15. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

¹⁾ Niniejszą ustawą zmienia się ustawy: ustawę z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej, ustawę z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska, ustawę z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze, ustawę z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów, ustawę z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach, ustawę z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych, ustawę z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie kolejną towarów niebezpiecznych oraz ustawę z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne.

UZASADNIENIE

Ustawa z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (soz) wraz z pakietem aktów wykonawczych stanowi ramy prawne zarówno dla funkcjonowania systemu oceny zgodności wyrobów przeznaczonych do wprowadzenia na rynek Unii Europejskiej, jak i organizacji systemu kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku. Zagadnienia te w prawie wspólnotowym regulowane są wieloma aktami prawnymi wchodzącymi w obszar tzw. dyrektyw nowego i/lub globalnego podejścia.

Dyrektywy te określają wymagania istotne z punktu widzenia ochrony zdrowia, życia i mienia oraz ochrony środowiska, jakie muszą spełniać wyroby wprowadzone do obrotu lub oddane do użytku. Ocena zgodności i procedury z nią związane dotyczą szerokiego zakresu wyrobów – obejmują zarówno gotowe produkty przeznaczone do użytkowania, jak i półprodukty, instalacje, komponenty, akcesoria etc.

Przyjęcie przez Parlament Europejski i Radę w marcu 2004 r. dyrektywy 2004/22/WE (Measuring Instruments Directive) dotyczącej przyrządów pomiarowych (dyrektywa MID) i konieczność jej transpozycji stanowi podstawową przesłankę do podjęcia prac związanych z nowelizacją ustawy o soz. Zgodnie bowiem z postanowieniami dyrektywy MID metodą weryfikacji spełniania wymagań w odniesieniu do przyrządów pomiarowych oddawanych do użytku lub wprowadzanych do obrotu jest ocena zgodności, która powinna być przeprowadzana w trybie i na zasadach określonych w ustawie o soz. Stąd też niezbędne jest uzupełnienie przepisów ustawy o stosowne regulacje w tym zakresie. Odpowiednich zmian (omówionych szczegółowo w dalszej części uzasadnienia) wymaga również ustawa z dnia 11 maja 2001 r. – Prawo o miarach.

Funkcjonowanie systemu oceny zgodności i doświadczenia w tym zakresie wskazują także na pilną potrzebę zmiany przepisów ustawy niezwiązanych bezpośrednio z implementacją dyrektywy MID. Zmiany te mają na celu doprecyzowanie przepisów i wyeliminowanie sygnalizowanych wątpliwości interpretacyjnych, a także doprowadzenie do spójności istniejących już regulacji.

Liczne postulaty i propozycje uzupełnienia przepisów zgłaszały przede wszystkim organy wyspecjalizowane, sprawujące kontrolę wyrobów wprowadzonych do obrotu i oddanych do użytku. Proponowana nowelizacja ustawy o soz, z uwagi na obowiązek pilnego wdrożenia do krajowego porządku prawnego dyrektywy MID ograniczona została do niezbędnych kwestii i zawiera zmiany eliminujące najbardziej oczywiste niedoskonałości obowiązujących przepisów.

Należy podkreślić, że ustawa będzie wymagać kompleksowej nowelizacji i pogłębionej analizy zawartych w niej rozwiązań w związku z prowadzonymi przez Komisję Europejską pracami dotyczącymi weryfikacji prawa wspólnotowego. Celem działań Komisji jest konsolidacja ram prawnych dla dyrektyw nowego/globalnego podejścia i przygotowanie propozycji ujęcia ogólnych regulacji w jednym akcie prawnym o charakterze horyzontalnym (rozporządzeniu). W ramach przeglądu szczegółowo przeanalizowane powinny być uwagi, opinie i postulaty wszystkich zainteresowanych środowisk – użytkowników, konsumentów, producentów, importerów, dystrybutorów i oceniających zgodność jednostek notyfikowanych.

Projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności oraz o zmianie niektórych innych ustaw zawiera przepisy techniczne, a zatem kwalifikuje się do procedury notyfikacji zgodnie z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 grudnia 2002 r. w sprawie sposobu funkcjonowania krajowego systemu notyfikacji norm i aktów prawnych wraz z jego zmianą z dnia 6 kwietnia 2004 r.

Zgodnie z przepisem art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, projekt ustawy o zmianie ustawy

o systemie oceny zgodności oraz o zmianie niektórych innych ustaw został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej.

Poniżej zostały szczegółowo omówione projektowane zmiany.

Zmiany w ustawie z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności

1. W odnośniku do tytułu ustawy wykaz wdrażanych dyrektyw Wspólnot Europejskich uzupełniono zarówno o nową, transponowaną obecnie dyrektywę - MID, jak i o dyrektywy wcześniej wdrożone do krajowego porządku prawnego (np. dyrektywa 2003/44/WE zmieniająca dyrektywę 94/25/WE w sprawie łodzi rekreacyjnych, dyrektywa 2000/9/WE w sprawie kolei linowych itp.), które jednakże nie zostały dotychczas w tym wykazie ujęte, mimo że ustawa wdraża część postanowień tych dyrektyw. Należy zauważyć, że jeśli choćby jeden przepis dyrektywy jest wdrażany w danym akcie prawa krajowego, wskazanie tej dyrektywy w tym akcie jest konieczne. W celu utworzenia spójnego systemu oceny zgodności, a także spójnego systemu nadzoru rynku, niezbędne było uwzględnienie wszystkich dyrektyw opartych na zasadach nowego podejścia do harmonizacji technicznej oraz na globalnym podejściu do badań i certyfikacji, a także zapewnienie zgodności brzmienia tytułów dyrektyw z tytułami opublikowanymi w Dzienniku Urzędowym UE – Polskie wydanie specjalne i wskazanie rozszerzonego adresu publikacyjnego.
2. Zastąpienie w ustawie o systemie oceny zgodności dotychczasowego pojęcia: „system kontroli wyrobów wprowadzonych do obrotu” określeniem: „system kontroli wyrobów”, ze względu na zmianę definicji pojęcia „wprowadzenie do obrotu” i konieczność objęcia kontrolą wyrobów „oddanych do użytku”. Zmiana ta skutkuje koniecznością wprowadzenia dalszych, porządkowych zmian w ustawie (zmiany: 3, 11, 12, 13).
3. Zmiana porządkowa, wynikająca z pkt 2 oraz implementacji dyrektywy MID w zakresie „oddania do użytku”. Usunięto ponadto punkt 3, powodujący w obecnym brzmieniu art. 3a niespójność („System...obejmuje...monitorowanie systemu...”). Dodatkowo, na wniosek UOKiK, do systemu włączono kontrolę spełniania przez wyroby „innych wymagań” oraz postępowanie w sprawie wprowadzonych do obrotu lub oddanych do użytku

wyrobów niezgodnych „z innymi wymaganiami”. Konsekwencją zmiany są modyfikacje przepisów szczególnych ustawy (zmiany 13-17 oraz 20-27).

4. Doprecyzowanie brzmienia definicji niektórych pojęć w celu dostosowania ich do treści postanowień i terminologii stosowanej w dyrektywach nowego i globalnego podejścia i ułatwienia adresatom ustawy ich interpretacji. W szczególności zmiany wymagała definicja „wprowadzenia do obrotu”, która w obowiązującej ustawie ogranicza to pojęcie wyłącznie do czynności „przekazania” wyrobu, podczas gdy z prawa UE wynika jednoznacznie, że „wprowadzenie” jest realizowane w momencie, gdy wyrób staje się dostępny na rynku (np. jest oferowany do sprzedaży). Słowniczek ustawy uzupełniono także o kluczowe z punktu widzenia systemu oceny zgodności oraz nadzoru rynku pojęcia „specyfikacji zharmonizowanych” (definicja niezbędna do implementacji dyrektywy MID), „importera” oraz „oddania do użytku”. Wprowadzenie pojęcia „oddanie do użytku” było niezbędne do określenia momentu, od którego wyrób złożony (np. instalacja) musi spełniać zasadnicze wymagania i może być kontrolowany przez organ nadzoru rynku (organ wyspecjalizowany). Ponadto, na wniosek UOKiK, wprowadzono pojęcie „inne wymagania”, zdefiniowane jako wymagania zawarte w dyrektywach nowego podejścia, inne niż zasadnicze wymagania, a także pojęcie „dystrybutor”.
5. Zmiana porządkowa wynikająca z ww. zmiany (4) w słowniczku pojęć (wprowadzenie do obrotu, oddanie do użytku).
6. Dodanie art. 7a było konieczne w celu odzwierciedlenia różnicy w procedurze oceny zgodności wyrobów podlegających przepisom dyrektyw tzw. starego podejścia.
7. Przez wprowadzenie (zmiana 4) definicji „oznakowania zgodności” w miejsce dotychczasowej definicji „oznakowania CE” rozszerzono zakres ochrony prawnej również na inne niż oznakowanie CE (wynikające z dyrektyw nowego podejścia) oznakowania nanoszone na wyroby. Propozycja uwzględnia fakt, że dyrektywy nowego i globalnego podejścia, w tym dyrektywa MID, mogą łączyć takie same skutki nie tylko z nieprawidłowościami przy nanoszeniu oznakowania CE, ale też innych

oznakowań, które zgodnie z tymi dyrektywami powinny korzystać z takiej samej ochrony prawnej jak oznakowanie CE. Ponadto status prawny importera wymagał uregulowania w ustawie o systemie oceny zgodności w celu uniknięcia w przyszłości ewentualnego przerwania odpowiedzialności z importera na inny podmiot. Konieczne było zarówno zdefiniowanie tego podmiotu (zmiana 4), jak i wskazanie jego obowiązków, wynikających z dyrektyw nowego podejścia. Uregulowanie tych obowiązków miało na celu stworzenie warunków umożliwiających ustalenie przejrzystych granic odpowiedzialności za wprowadzenie do obrotu lub oddanie do użytku wyrobu. Każda osoba uczestnicząca w łańcuchu dostawy lub dystrybucji może być pociągnięta do odpowiedzialności za wprowadzenie na rynek wyrobu niezgodnego z wymaganiami. Jednakże, aby można było pociągnąć do odpowiedzialności indywidualnej, a nie zbiorowej, należy najpierw wyraźnie określić zakres tej odpowiedzialności. W aktualnie obowiązującej ustawie o systemie oceny zgodności konkretnie wskazane zostały tylko obowiązki producenta (i jego upoważnionego przedstawiciela), a pominięto obowiązki importera i dystrybutora, co w przypadku wprowadzenia na rynek wyrobu niezgodnego z wymaganiami może powodować trudności przy określeniu stopnia winy podmiotów.

8. Niezbędne było usunięcie dotychczasowej asymetrii w stosowaniu domniemania zgodności wyrobów, niekorzystnej dla wyrobów krajowych.
9. Propozycja nowego brzmienia art. 13 ustawy o soz wynika z konieczności implementacji dyrektywy MID. Projektowana zmiana zapewnia dokumentom normatywnym Międzynarodowej Organizacji Metrologii Prawnej, ustanawianym w trybie określonym w dyrektywie MID, a także innym specyfikacjom zharmonizowanym, o których mowa w dyrektywach nowego podejścia, status podobny do statusu norm zharmonizowanych, a także nakłada wynikający z MID obowiązek publikowania informacji o dokumentach normatywnych OIML na Prezesa GUM, w sposób analogiczny jak w przypadku publikacji tytułów i numerów norm zharmonizowanych przez Prezesa PKN.

10. Nałożono na importera obowiązek przechowywania, w określonych przypadkach, do dyspozycji organów wyspecjalizowanych, kopii dokumentacji dotyczącej wyrobu i przeprowadzonej oceny zgodności. Zmiana ta jest niezbędna dla pełnej implementacji postanowień MID, jak również pozwala na (uzupełniające) wdrożenie art. 4 ust. 2 dyrektywy 2000/14/WE.
11. Zmiana porządkowa wynikająca z pkt 2.
12. Zmiana porządkowa wynikająca z pkt 2. Ponadto, na wniosek Ministra Transportu wykaz organów wyspecjalizowanych, określony w art. 38 ust. 2 i 3, uzupełniono o Głównego Inspektora Transportu Drogowego – w zakres dyrektyw objętych ustawą o soz wchodzi dyrektywa 99/36/WE w sprawie przewoźnych urządzeń ciśnieniowych.
13. Zmiana o charakterze porządkowym wynikająca z pkt 2 i 3.
14. Zmiana porządkowa wynikająca z pkt 2 i 3, a także – na wniosek UOKiK uwzględniono możliwość wcześniejszego usunięcia wpisu do rejestru wyrobu niezgodnego w przypadku podjęcia (dobrowolnych) działań przez przedsiębiorcę.
15. Zmiana porządkowa wynikająca z pkt 3 (dodanie „innych wymagań”).
16. Nałożono obowiązki zarówno na importera oraz dystrybutora jak na producenta, nakazując tym podmiotom współdziałanie z należyłą starannością z organami wyspecjalizowanymi w zakresie niezbędnym do ustalenia, czy wyrób spełnia zasadnicze i inne wymagania, o których mowa w pkt 3.
17. Zmiana porządkowa wynikająca z pkt 3.
18. Zmiana wynikająca z konieczności uwzględnienia, poza normami zharmonizowanymi, również specyfikacji zharmonizowanych (implementacja dyrektywy MID).
19. Na wniosek UOKiK i organów wyspecjalizowanych dodano przepis umożliwiający poddanie wyrobu badaniom bez uprzedniego weryfikowania dokumentacji.

20. Zmiana polegająca na skreśleniu wyrazów „w tym czasie nie może być wprowadzana do obrotu”. Próbką, o której mowa w art. 40i ust. 4, może być wyłącznie wyrobem, który już został wprowadzony do obrotu (albo oddany do użytku), a zatem zakaz sformułowany w ww. fragmencie jest zbędny.
21. Zmiana porządkowa wynikająca z pkt 3.
22. Zmiana porządkowa wynikająca z pkt 3.
23. Zmiana porządkowa wynikająca z pkt 3.
24. Zmiana porządkowa wynikająca z pkt 3. Dodatkowo, na wniosek UOKiK i organów wyspecjalizowanych, wprowadzono możliwość prowadzenia postępowania wobec dystrybutora.
25. Niezależnie od zmiany o charakterze porządkowym, wynikającej z pkt 3 określono zakres odpowiedzialności dystrybutora za wyroby niezgodne.
26. Zmiana porządkowa wynikająca z pkt 3.
27. Zmiana porządkowa wynikająca z pkt 3.
28. Doprecyzowano przepisy związane z odpowiedzialnością karną. Na wniosek Ministerstwa Sprawiedliwości, w świetle rozwiązania przyjętego w art. 33 § 1 K.k. odnośnie do sposobu wymierzania grzywny, zrezygnowano z dotychczasowego określenia maksymalnego wymiaru kary grzywny.
29. Dodano, na wniosek UOKiK, przepis karny przewidujący karę grzywny również za umieszczenie oznakowania zgodności na wyrobie, który takiemu oznakowaniu nie podlega.

Zmiany w ustawie z dnia 21 marca 1991 r. o obszarach morskich Rzeczypospolitej Polskiej i administracji morskiej

Zmiany mają charakter porządkowy; wynikają z projektowanych zmian w ustawie o systemie oceny zgodności (art. 1). Ponadto uwzględniono konieczność zmiany przyporządkowania organom wyspecjalizowanym wyrobów objętych dyrektywą o rekreacyjnych jednostkach pływających, które mają być nadzorowane przez urzędy morskie, a nie przez Inspekcję Handlową.

Zmiany w ustawie z dnia 20 lipca 1991 r. o Inspekcji Ochrony Środowiska

Zmiana o charakterze porządkowym wynikająca z projektowanych zmian w ustawie o systemie oceny zgodności (art. 1).

Zmiany w ustawie z dnia 4 lutego 1994 r. – Prawo geologiczne i górnicze

Zmiana o charakterze porządkowym precyzująca kompetencje Prezesa WUG w związku z przepisami ustawy o systemie oceny zgodności.

Zmiany w ustawie z dnia 15 grudnia 2000 r. o ochronie konkurencji i konsumentów

Zmiana o charakterze porządkowym wynikająca z projektowanych zmian w ustawie o systemie oceny zgodności (art. 1).

Zmiany w ustawie z dnia 11 maja 2004 r. – Prawo o miarach

Podstawowym celem nowelizacji ustawy – Prawo o miarach jest powiązanie dwóch systemów kontroli metrologicznej przyrządów pomiarowych:

- 1) oceny zgodności przed wprowadzeniem przyrządu pomiarowego do obrotu lub oddaniem do użytku (wykonywanej na gruncie ustawy o systemie oceny zgodności po wejściu w życie dyrektywy MID),
- 2) prawnej kontroli metrologicznej przyrządu pomiarowego w użytkowaniu (wykonywanej na podstawie ustawy – Prawo o miarach).

Rozwiązanie takie jest dopuszczalne z punktu widzenia prawa UE i pozwoli jednocześnie na zapewnienie okresowej kontroli spełniania przez przyrządy pomiarowe wymagań także w trakcie ich użytkowania.

Projekt wprowadza do ustawy – Prawo o miarach, regulacje dotyczące prawnej kontroli metrologicznej w formie legalizacji ponownej przyrządów pomiarowych (objętych dyrektywą MID i dla wag nieautomatycznych) wprowadzonych do obrotu lub użytkowania w wyniku dokonania oceny zgodności z zasadniczymi wymaganiami. Objęcie tych przyrządów prawną kontrolą metrologiczną w użytkowaniu jest podyktowane koniecznością zapewnienia wykonywania za ich pomocą rzetelnych pomiarów, będących podstawą dokonywania rozliczeń między obywatelami, przedsiębiorstwami oraz z państwem. W związku z przejściem od kontroli metrologicznej w formie zatwierdzenia typu i legalizacji

pierwotnej do oceny zgodności przyrządów pomiarowych przed ich wprowadzeniem do obrotu i użytkowania niezbędne jest zapewnienie, że będą one poddawane w użytkowaniu okresowej kontroli metrologicznej w celu wyeliminowania i skorygowania ewentualnego błędnego ich działania spowodowanego zużyciem elementów, rozregulowaniem itp.

Prawo Unii Europejskiej w dziedzinie przyrządów pomiarowych reguluje tylko kwestie związane z wprowadzeniem przyrządów pomiarowych do obrotu i użytkowania, a więc procedury oceny zgodności, natomiast kwestia kontroli przyrządów już wprowadzonych do obrotu lub użytkowania jest regulowana przez prawo krajowe państw członkowskich.

Wprowadzenie do ustawodawstwa polskiego przepisów w tym zakresie (powiązanie ustawy – Prawo o miarach i ustawy o systemie oceny zgodności) nie jest sprzeczne z dyrektywą MID.

W związku z powyższym proponuje się wprowadzenie następujących zmian w ustawie – Prawo o miarach:

- zmiana art. 4 (art. 4 pkt 1 projektu)

Dodanie definicji: wprowadzenia do obrotu, producenta i upoważnionego przedstawiciela pozwoli na usunięcie wątpliwości przy interpretacji przepisów ustawy – Prawo o miarach oraz zapewni zachowanie spójności z ustawą o systemie oceny zgodności,

- zmiana art. 8 (art. 4 pkt 2 projektu)

Rozszerzony zostaje zakres prawnej kontroli metrologicznej przez wprowadzenie obowiązku poddawania przyrządów pomiarowych znajdujących się w użytkowaniu, a które zostały wprowadzone do obrotu lub użytkowania po dokonaniu oceny zgodności, prawnej kontroli metrologicznej w formie legalizacji ponownej,

- zmiana art. 8k (art. 4 pkt 3 projektu)

Rozszerzony zostaje katalog przypadków, kiedy należy zgłosić przyrząd pomiarowy do legalizacji ponownej (przepis ten zastępuje uchylany art. 8 ust. 4 ustawy – Prawo o miarach). Jednocześnie wskazuje się sposób

określania terminu zgłoszenia przyrządu pomiarowego do legalizacji ponownej po ocenie zgodności.

- zmiana art. 8m (art. 4 pkt 4 projektu)

Określono zakres sprawdzenia przyrządów pomiarowych wprowadzonych do obrotu lub użytkowania w wyniku dokonania oceny zgodności.

- zmiana art. 9 pkt 4 (art. 4 pkt 5 projektu)

Zmiana delegacji ustawowej dla ministra właściwego do spraw gospodarki w zakresie konieczności określenia terminów, w których przyrządy pomiarowe wprowadzone do obrotu lub użytkowania po dokonaniu oceny zgodności powinny być zgłaszane do legalizacji ponownej.

Zmiany w ustawie z dnia 28 października 2002 r. o przewozie drogowym towarów niebezpiecznych

Zmiana wynika z konieczności dokonania korekty ewidentnej wady legislacyjnej – nieprawidłowego zdefiniowania w tej ustawie pojęcia „zasadnicze wymagania”.

Zmiany w ustawie z dnia 31 marca 2004 r. o przewozie koleją towarów niebezpiecznych

Zmiana wynika z konieczności dokonania korekty ewidentnej wady legislacyjnej – nieprawidłowego zdefiniowania w tej ustawie pojęcia „zasadnicze wymagania”.

Zmiany w ustawie z dnia 16 lipca 2004 r. – Prawo telekomunikacyjne

Przepis wprowadzony do art. 157 ust. 4 ustawy wynika z rozszerzenia listy przyrządów pomiarowych podlegających ocenie zgodności przez wdrożenie dyrektywy MID.

Działanie przyrządu pomiarowego jest szczególnie wrażliwe na środowisko, zwłaszcza na środowisko elektromagnetyczne. Odporność przyrządów pomiarowych na zaburzenia elektromagnetyczne stanowi integralną część dyrektywy MID i w związku z tym wymagania dotyczące odporności, zawarte w dyrektywie 89/336/EWG z dnia 3 maja 1989 r. w sprawie zbliżenia prawodawstw państw członkowskich dotyczącego kompatybilności elektromagnetycznej nie mają

zastosowania (motyw 8 preambuły i art. 3 dyrektywy MID). W związku z tym należy rozszerzyć wyłączenie ustawy – Prawo telekomunikacyjne w tym zakresie na przyrządy pomiarowe objęte dyrektywą MID.

Ponadto w związku z projektowaną zmianą art. 3a ustawy o systemie oceny zgodności wprowadzane są zmiany o charakterze dostosowawczo-porządkującym.

Przepisy przejściowe

– art. 10 projektu

W celu zapewnienia płynnego przejścia między dotychczasową kontrolą metrologiczną przyrządów pomiarowych wykonywaną w państwach członkowskich UE (w tym w Polsce) a oceną zgodności, dyrektywa MID zawiera w art. 23 przepis przejściowy zgodnie, z którym decyzje zatwierdzenia typu dotyczące przyrządów pomiarowych wydane przed dniem wejścia w życie przepisów wdrażających tę dyrektywę zostają zachowane w mocy do czasu upływu okresów ich ważności, a w przypadku decyzji zatwierdzenia typu bezterminowych do dnia 29 października 2016 r., a przyrządy pomiarowe spełniające prawo stosowane przed 30 października 2006 r. i zgodne z tymi decyzjami zatwierdzenia typu, mogą być wprowadzane do obrotu na dotychczasowych zasadach (legalizowane pierwotnie do czasu upływu okresów ważności decyzji zatwierdzenia typu).

Aktualnie na podstawie ustawy – Prawo o miarach w stosunku do przyrządów pomiarowych objętych dyrektywą MID, decyzje zatwierdzenia typu są wydawane wyłącznie na okres 10 lat. W związku z tym nie ma potrzeby określania w przepisie przejściowym terminu dla decyzji bezterminowych.

W związku z powyższym przyrządy pomiarowe objęte od dnia 30 października 2006 r. dyrektywą MID będą mogły być wprowadzane do obrotu lub użytkowania na następujących zasadach:

– od dnia 30 października 2006 r. przyrządy te, co do zasady, przed wprowadzeniem do obrotu lub użytkowania będą musiały zostać poddane ocenie zgodności,

- w okresie przejściowym, tj. między dniem 30 października 2006 r. a dniem 29 października 2016 r., przyrządy, posiadające ważną decyzję zatwierdzenia typu wydaną przed dniem 30 października 2006 r., na podstawie ustawy – Prawo o miarach, będą mogły być nadal produkowane i poddawane legalizacji pierwotnej na dotychczasowych zasadach, dokonywanej przez administrację miar, aż do upływu terminu ważności tej decyzji,
- art. 11 projektu

Proponowany przepis uzupełnia lukę w zakresie prawnej kontroli metrologicznej wag nieautomatycznych wprowadzanych do obrotu lub użytkowania na podstawie przepisów ustawy o systemie oceny zgodności od dnia 1 maja 2004 r. Jednocześnie pozwala na potraktowanie wag nieautomatycznych w identyczny sposób jak przyrządów pomiarowych objętych dyrektywą MID. Brak odpowiedniej regulacji w ustawie – Prawo o miarach uniemożliwiało poddanie w/w wag prawnej kontroli metrologicznej w użytkowaniu. Kwestia ta powinna być regulowana przez prawo krajowe państw członkowskich. Jest to nieustający postulat producentów i użytkowników wag nieautomatycznych. W celu umożliwienia poddaniu legalizacji ponownej wag nieautomatycznych wprowadzonych do użytkowania w okresie od 1 maja 2004 r. do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy określone zostały terminy zgłaszania tych wag do legalizacji ponownej oraz wskazano, jakie wymagania powinny te wagi spełniać przy zgłoszeniu do legalizacji. Do wag wprowadzonych do obrotu lub użytkowania na podstawie ustawy o systemie oceny zgodności po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy będą miały zastosowanie przepisy ustawy – Prawo o miarach zmienione niniejszą ustawą,
- art. 12 projektu

Przepis umożliwi utrzymanie w mocy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. wydanego na podstawie zmienianego art. 43a ust. 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, a także przepisów wykonawczych wydanych na podstawie zmienianego art. 9 pkt 4

ustawy z dnia 11 maja 2001 r., w czasie umożliwiającym wydanie nowych przepisów wykonawczych,

– art. 13 projektu

Przepis regulujący sposób zakończenia postępowań w sprawie zatwierdzenia typu przyrządów pomiarowych wszczętych i niezakończonych przed dniem wejścia w życie dyrektywy MID na podstawie ustawy – Prawo o miarach,

– art. 14 projektu

Dzięki temu przepisowi zostanie stworzone stabilne przejście do nowego reżimu prawnego,

– art. 15 projektu

Termin wejścia w życie projektowanych przepisów wynika z określonego w dyrektywie MID terminu obowiązywania przepisów tej dyrektywy – od dnia 30 października 2006 r.

Rodzaj i zakres dokonywanych zmian pozwala na wejście ich w życie po stosunkowo krótkim okresie (1 miesiąca) *vacatio legis*.

OCENA SKUTKÓW REGULACJI

1. Wskazanie podmiotów, na które oddziałuje ustawa

Ustawa oddziałuje na:

- 1) podmioty wprowadzające do obrotu przyrządy pomiarowe podlegające procedurom oceny zgodności – producenci i upoważnieni przedstawiciele,
- 2) użytkowników przyrządów pomiarowych podlegających ocenie zgodności,
- 3) organy administracji miar,
- 4) przedsiębiorców zgłaszających przyrządy pomiarowe do prawnej kontroli metrologicznej,
- 5) przedsiębiorców posiadających upoważnienia Prezesa GUM do legalizacji pierwotnej lub legalizacji ponownej oraz zezwolenia na wykonywanie działalności gospodarczej w zakresie instalacji lub napraw określonych rodzajów przyrządów pomiarowych,
- 6) podmioty uczestniczące w systemie oceny zgodności: producentów i ich upoważnionych przedstawicieli, importerów, dystrybutorów, a także na użytkowników i konsumentów wyrobów,
- 7) jednostki notyfikowane,
- 8) Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oraz organy wyspecjalizowane.

2. Konsultacje społeczne

Projekt ustawy zamieszczono na stronie internetowej Ministerstwa Gospodarki, a także został on przesłany do zainteresowanych instytucji i podmiotów, w szczególności do organizacji pracodawców, samorządu gospodarczego, związków zawodowych, jednostek certyfikujących i kontrolujących oraz laboratoriów dokonujących oceny zgodności.

Część jednostek certyfikujących, w tym Ośrodek Badawczo Rozwojowy OBR-Predom, Ośrodek Certyfikacji Instytutu Mechanizacji Budownictwa i Górnictwa Skalnego, Ośrodek Badań i Certyfikacji „SIMPTTEST”, Polskie Centrum Badań i Certyfikacji S.A., a także Polskie Stowarzyszenie na rzecz Badań Technicznych i Atestacji „Test Q”, zgłosiła propozycję wprowadzenia do ustawy regulacji dotyczących procedury związanej z trybem i zasadami nadawania znaku bezpieczeństwa „B”. Propozycja ta nie została uwzględniona.

Wraz z wejściem Polski do Unii Europejskiej, przepisy ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności zastąpiły wcześniejsze regulacje dotyczące badań i certyfikacji, a znak bezpieczeństwa „B” przestał być oznaczeniem obowiązkowym i dopuszczającym wyrób na rynek. W miejsce znaku „B” zostało wprowadzone oznakowanie CE (tj. oznakowanie Zgodności Europejskiej), które stanowi potwierdzenie zgodności wyrobu z wymaganiami określonymi w odpowiednich regulacjach prawa wspólnotowego.

Wprowadzenie (ponowne) do obecnie obowiązującej ustawy znaku bezpieczeństwa „B” obok dającego w takim samym stopniu gwarancję zgodności wyrobu z normami europejskimi znaku CE spowodowałoby pokrycie się dwóch tożsamyh regulacji. W praktyce sytuacja taka spowodowałaby niespójność w przepisach, problem z ich interpretacją i stosowaniem oraz brak ich przejrzystości.

Zgodnie z przepisem art. 5 ustawy z dnia 7 lipca 2005 r. o działalności lobbingsowej w procesie stanowienia prawa, projekt ustawy o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności oraz o zmianie niektórych innych ustaw został udostępniony w Biuletynie Informacji Publicznej.

Zainteresowanie pracami nad projektem ustawy o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności oraz o zmianie niektórych innych ustaw zgłosiła Fundacja Promocji i Innowacji Technicznych „TachoForum” (ul. Solidarności 129/131, 00-898 Warszawa). Pismo z dnia 8 marca 2006 r., znak: RF/w03/06, w sprawie „włączenia Fundacji w proces legislacyjny

i informowania o planowanych kierunkach działań” wpłynęło do MG w dniu 20 marca 2006 r.

W dniu 21 marca 2006 r. w MG odbyła się konferencja uzgodnieniowa dotycząca projektowanej regulacji, w której uczestniczyli przedstawiciele zainteresowanych ministerstw i innych urzędów centralnych, w szczególności Głównego Urzędu Miar, Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, organizacji reprezentujących pracodawców, samorządu gospodarczego, związków zawodowych, krajowej jednostki akredytującej (Polskiego Centrum Akredytacji), krajowej jednostki normalizacyjnej (Polskiego Komitetu Normalizacyjnego), jednostek notyfikowanych, organów wyspecjalizowanych w zakresie kontroli wyrobów wprowadzonych na rynek.

W treści projektowanych przepisów uwzględniono większość uwag i propozycji zmian zgłoszonych w trakcie uzgodnień międzyresortowych i na konferencji uzgodnieniowej, a także podczas posiedzeń Komitetu Europejskiego Rady Ministrów w dniach 25 kwietnia i 2 czerwca 2006 r.

3. Wpływ ustawy na dochody i wydatki sektora finansów publicznych

Nie przewiduje się znacznego wpływu ustawy na dochody sektora finansów publicznych. Zgodnie z niniejszym projektem, część przyrządów pomiarowych podlegających przed wprowadzeniem do obrotu lub użytkowania legalizacji pierwotnej wraz z wejściem w życie ustawy będzie podlegać ocenie zgodności. W związku z powyższym dochody budżetu państwa z tytułu opłat za przeprowadzenie legalizacji w ramach prawnej kontroli metrologicznej ulegną zmniejszeniu. Będą natomiast pobierane przez GUM i okręgowe urzędy miar, będące jednostkami notyfikowanymi, opłaty z tytułu przeprowadzania oceny zgodności tych przyrządów. Przypuszcza się, że dochody z tytułu oceny zgodności będą równe opłatom dotychczas uzyskiwanym z pobierania opłat za prawną kontrolę metrologiczną.

Ponadto zgodnie z obowiązującymi przepisami nie jest dokonywana prawna kontrola metrologiczna wag nieautomatycznych wprowadzonych do obrotu po dniu 1 maja 2004 r. w użytkowaniu, przez co zmniejszyły się dochody budżetu państwa z tego tytułu. Niniejszy projekt wprowadza prawną kontrolę

tego przyrządu w użytkowaniu, co zwiększy dochody budżetu państwa o opłaty pobierane przez organy administracji miar zgodnie z rozporządzeniem Ministra Finansów z dnia 14 października 2004 r. w sprawie opłat za czynności urzędowe wykonywane przez organy administracji miar i podległe im urzędy (Dz. U. Nr 229, poz. 2309).

Ewentualne skutki finansowe może powodować poszerzenie zakresu zadań Inspekcji Handlowej i Wyższego Urzędu Górniczego o sprawowanie kontroli spełniania wymagań przez wprowadzone do obrotu lub oddane do użytku przyrządy pomiarowe objęte dyrektywą MID (2004/22/WE).

Według przygotowanego przez Główny Urząd Miar oszacowania maksymalnych kosztów wykonywania przez organy wyspecjalizowane zadań w zakresie dyrektywy MID, w tym koszty doposażenia technicznego i szkoleń pracowników oraz koszty bieżące w zakresie nadzoru rynku przewidywane są w wysokości:

- 1 750 000 PLN w pierwszym roku funkcjonowania dyrektywy MID oraz
- 620 000 PLN rocznie – koszty bieżącej działalności w latach następnych.

Z uwagi na brak możliwości dokonania szczegółowej kalkulacji kosztów wykonywania przez organy wyspecjalizowane zadań w zakresie dyrektywy MID, nie jest możliwa ocena i ewentualna weryfikacja skutków finansowych przedstawionych przez GUM.

Skutki finansowe wynikające z nałożenia nowych zadań z zakresu nadzoru rynku na Inspekcję Handlową i Wyższy Urząd Górniczy powinny zostać sfinansowane w ramach środków zaplanowanych w ustawie budżetowej dla tych jednostek.

Wejście w życie ustawy nie spowoduje skutków finansowych dla budżetów jednostek samorządu terytorialnego.

4. Wpływ ustawy na rynek pracy

Wejście w życie ustawy nie spowoduje bezpośrednich skutków dla rynku pracy.

5. Wpływ ustawy na konkurencyjność gospodarki i przedsiębiorczość, w tym na funkcjonowanie przedsiębiorstw

Ustawa może mieć wpływ na konkurencyjność wewnętrzną i zewnętrzną gospodarki. Projekt wdraża dyrektywę MID, która jest dyrektywą nowego i globalnego podejścia. Wraz z objęciem przyrządów pomiarowych unijnym systemem oceny zgodności ich producenci będą mieli możliwość wprowadzania swoich wyrobów na rynki pozostałych państw członkowskich UE bez konieczności przeprowadzania dodatkowych badań i procedur legalizacji w państwie, na którego rynek chcą je wprowadzić. Tym samym będą mogli konkurować z przedsiębiorcami z innych krajów członkowskich UE.

6. Wpływ ustawy na sytuację i rozwój regionalny

Nie przewiduje się wpływu ustawy na sytuację i rozwój regionalny.

URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU
Ewa Ośniecka-Tamecka

Min.EOT/~~697~~ADP/2006/gg

Warszawa, dnia ²⁴lipca 2006 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
Sekretarz Rady Ministrów

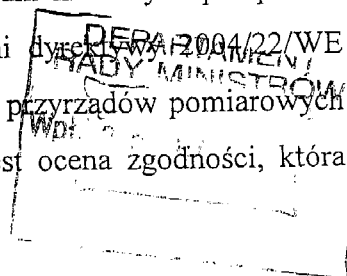
Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej *projektu ustawy o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności oraz o zmianie niektórych innych ustaw*, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Panią Ewę Ośniecką-Tamecką, działającą z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

Szanowna Pani Minister !

W związku z przedłożonym projektem ustawy (RM-10-108-06) pragnę wyrazić następującą opinię:

- I. Projektowane przepisy mają na celu przygotowanie podstaw legislacyjnych umożliwiających wdrożenie do krajowego porządku prawnego postanowień Dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/22/WE z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie przyrządów pomiarowych (Dz. Urz. UE L 135 z dnia 30 kwietnia 2004 r.).
- II. Większość zmian zaproponowanych w nowelizowanych przepisach koncentruje się na doprecyzowaniu dotychczas funkcjonujących pojęć i definicji oraz usuwaniu trudności interpretacyjnych, jakie pojawiły w dotychczasowej wykładni niektórych przepisów. Poza tym należy wskazać, iż zgodnie z postanowieniami dyrektywy 2004/22/WE metodą weryfikacji spełniania wymagań w odniesieniu do przyrządów pomiarowych oddawanych do użytku lub wprowadzanych do obrotu jest ocena zgodności, która

2006-07-25

**Rozporządzenie
Rady Ministrów**

z dnia

w sprawie działań podejmowanych w związku z zatrzymaniem wyrobów, co do których istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że nie spełniają one zasadniczych lub innych wymagań

Na podstawie art. 43a ust. 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087, z 2005 r. Nr 64, poz. 565 i Nr 267, poz. 2258 oraz z 2006 r. Nr ..., poz. ...) zarządza się, co następuje:

§ 1. Niniejsze rozporządzenie ma na celu zapewnienie skuteczności stosowania rozporządzenia nr 339/93/EWG z dnia 8 lutego 1993 r. w sprawie kontroli zgodności z przepisami w sprawie bezpieczeństwa produktów przywożonych z państw trzecich (Dz. Urz. WE L 40 z 17.2.1993), ostatnio zmienionego aktem dotyczącym warunków przystąpienia Republiki Czeskiej, Republiki Estońskiej, Republiki Cypryjskiej, Republiki Łotewskiej, Republiki Litewskiej, Republiki Węgierskiej, Republiki Malty, Rzeczypospolitej Polskiej, Republiki Słowenii i Republiki Słowackiej oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej (Dz. Urz. UE L 236 z 23.9.2003), zwanego dalej "rozporządzeniem 339/93/EWG".

§ 2. Rozporządzenie określa:

- 1) szczegółowy tryb postępowania organów celnych przy zatrzymywaniu wyrobów;
- 2) tryb wydawania i sposób postępowania z opinią wydaną przez organy, o których mowa w art. 38 ust. 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności, zwane dalej "organami wyspecjalizowanymi";
- 3) szczegółowy sposób umieszczania przez organy celne adnotacji na dokumentach towarzyszących wyrobom zatrzymanym przez organy celne.

§ 3. 1. Zatrzymanie wyrobów na podstawie rozporządzenia 339/93/EWG organ celny potwierdza protokołem zatrzymania.

2. Protokół zatrzymania jest sporządzany również w przypadku zatrzymania zabawek, dokonanego w związku z brakiem dokumentacji lub oznakowania wymaganych na podstawie przepisów odrębnych.

3. Protokół zatrzymania podpisują organ celny i zgłaszający lub jego przedstawiciel, obecny przy czynnościach zatrzymania. Jeżeli osoba obecna przy czynnościach zatrzymania odmówi podpisania protokołu, organ celny umieszcza w protokole adnotację o przyczynach odmowy podpisania protokołu.

4. Protokół zatrzymania sporządza się w dwóch egzemplarzach, z których jeden doręcza się zgłaszającemu lub jego przedstawicielowi, a drugi dołącza się do akt sprawy.

§ 4. 1. Wniosek organu celnego o wydanie opinii przez organ wyspecjalizowany powinien być przesłany niezwłocznie do właściwego organu wyspecjalizowanego telefaksem, za pomocą poczty elektronicznej lub za pośrednictwem placówki pocztowej operatora publicznego.

2. Wniosek powinien zawierać informacje określone w załączniku do rozporządzenia.

§ 5. 1. W terminie 3 dni roboczych od dnia zatrzymania wyrobów organ wyspecjalizowany wydaje opinię w sprawie spełniania przez wyrób zasadniczych lub innych wymagań albo występuje do organu celnego z wnioskiem o pobranie próbek wyrobów, określając ilość i sposób ich pobrania.

2. W przypadku niewydania opinii w terminie, o którym mowa w ust. 1, organ celny stosuje tryb postępowania określony w art. 5 rozporządzenia 339/93/EWG.

§ 6. Opinię stwierdzającą, że wyrób nie spełnia zasadniczych lub innych wymagań, organ wyspecjalizowany przekazuje niezwłocznie do wiadomości Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów.

§ 7. 1. Po otrzymaniu opinii stwierdzającej, że wyrób nie spełnia zasadniczych lub innych wymagań, organ celny dokonuje adnotacji, o której mowa w art. 6 ust. 2 rozporządzenia 339/93/EWG, w sposób trwały i widoczny, na wszystkich dokumentach towarzyszących wyrobowi.

2. Po dokonaniu adnotacji upoważniony funkcjonariusz celny lub pracownik przystawia na dokumentach, o których mowa w ust. 1, okrągłą pieczęć urzędu celnego, wpisuje datę i składa podpis, z podaniem imienia i nazwiska oraz stanowiska służbowego.

§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 2007 r.

INFORMACJE, KTÓRE POWINIEN ZAWIERAĆ WNIOSEK ORGANU CELNEGO
O WYDANIE OPINII W SPRAWIE SPEŁNIANIA PRZEZ WYRÓB ZASADNICZYCH
LUB INNYCH WYMAGAŃ

Dane o wyrobie

01. Określenie rodzaju wyrobu
02. Dokładna nazwa wyrobu
03. Znak towarowy
04. Typ/numer modelu
05. Rodzaj zasilania (np. energia elektryczna, mechaniczne)
06. Wymiary i opis wyrobu oraz jego opakowania (podane tak, aby można było wyrób łatwo zidentyfikować)
07. Fotografia lub rysunek wyrobu (o ile to jest możliwe, kopia etykiety i instrukcji obsługi, instalacji itp.)
08. Kod Taryfy celnej
09. Kraj pochodzenia wyrobu

Dane o producencie, eksporterze i importerze

10. Nazwa i adres producenta
11. Nazwa i adres eksportera
12. Nazwa i adres importera

Zasadnicze lub inne wymagania

13. Rodzaj wymagania
14. Na jakiej podstawie stwierdzono niespełnianie wymagań (opisowa informacja przyczyn zakwestionowania wyrobu, rodzaj stwierdzonych nieprawidłowości itp.)

Dane urzędu celnego

15. Nazwa i adres urzędu celnego
16. Pieczęć urzędu celnego
17. Imię i nazwisko oraz podpis funkcjonariusza celnego lub pracownika sporządzającego wniosek
18. Data wystawienia wniosku

UZASADNIENIE

Wydanie projektu rozporządzenia wynika z konieczności uchylecia obecnie obowiązującego rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 kwietnia 2004 r. w sprawie działań podejmowanych w związku z zatrzymaniem wyrobów, co do których istnieją uzasadnione okoliczności wskazujące, że nie spełniają one zasadniczych wymagań (Dz. U. Nr 87, poz. 813), wydanego na podstawie art. 43a ust. 4 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. o systemie oceny zgodności (Dz. U. z 2004 r. Nr 204, poz. 2087 z późniejszymi zmianami), zmienianego projektem ustawy o zmianie ustawy o systemie oceny zgodności oraz o zmianie niektórych innych ustaw.

Zmiany mają charakter porządkowy i wynikają z wprowadzanego do ustawy o systemie oceny zgodności rozróżnienia *zasadniczych i innych wymagań*, jako wymagań określonych w dyrektywach nowego podejścia, wobec obecnie zdefiniowanych *zasadniczych wymagań*.

W związku z powyższym projekt rozporządzenia jest powtórzeniem dotychczas obowiązującego rozporządzenia.